

Warszawa, dnia 2 lutego 2016 r.

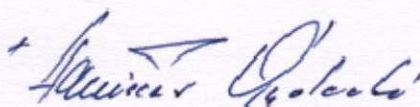
Komunikat Prezydium Konferencji Episkopatu Polski dotyczący nauczania religii w szkole

W związku z obywatelskim projektem prawnym o zmianie ustawy o systemie oświaty w zakresie finansowania nauczania religii pragniemy przypomnieć, że nauczanie religii w szkole wpisuje się w długą historię polskiej edukacji. Mimo wielu różnych przeszkód, nawet podczas zaborów, religia znajdowała się w wykazie przedmiotów nauczania. Wyjątek stanowi około 30-letni okres w czasie rządów władz komunistycznych w Polsce. Dzisiaj Kościół może bez przeszkód prowadzić nauczanie religii w szkołach. Minęły czasy zmagania o swobodę katechizacji. Wielu z nas pamięta, ile to kosztowało ofiar i odwagi ze strony społeczeństwa katolickiego w naszym Kraju. Poprzez przywrócenie nauczania religii w szkole została naprawiona jedna z krzywd, która spotkała ludzi wierzących w czasach systemu totalitarnego.

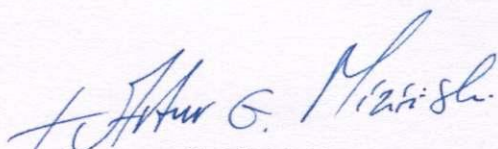
1. Szanując opinię obywateli podpisanych pod wskazanym wyżej projektem, należy wziąć pod uwagę wolę kilku milionów rodziców i uczniów, którzy chcą nauki religii w szkołach w obecnej formie i na obowiązujących zasadach. Zgodnie z danymi przekazanymi przez diecezje do Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski, w roku szkolnym 2014/2015 w lekcjach religii uczestniczyło ponad 87 % dzieci i młodzieży. Biorąc pod uwagę fakt, iż lekcje religii jako przedmiot nieobowiązkowy są organizowane na życzenie rodziców lub pełnoletnich uczniów, na mocy art. 53 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, należy stwierdzić, że nauczanie religii jest odpowiedzialnością za rzeczywistą potrzebę obywateli i stanowi poszanowanie konstytucyjnego prawa rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami (art. 48).
2. Finansowanie lekcji religii związków wyznaniowych z budżetu państwa nie tylko nie stanowi naruszenia konstytucyjnej zasady bezstronności władz publicznych, ale jest formą realizowania zasady współdziałania Kościołów i innych związków wyznaniowych oraz Państwa dla dobra człowieka i dobra wspólnego (art. 25 ust. 3 Konstytucji RP).
3. Domaganie się przez autorów projektu ustawy, aby nauczanie religii było finansowane przez Kościół lub rodziców, oznacza w istocie dodatkowe obciążenie rodziców – członków Kościoła, których dzieci uczęszczają na katechezę w szkole. Nie można przy tym zapominać, iż zdecydowana większość podatników w Polsce to katolicy, którzy przeznaczają swoje podatki także na finansowanie szkół.

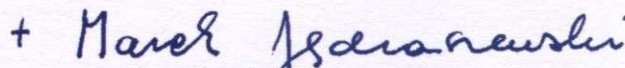
4. Należy ponadto zauważyć, że nauczanie religii w publicznym systemie oświaty ma miejsce w wielu krajach Europy i jest ono finansowane ze środków publicznych. Regulacje prawne w tej materii przyjęte w prawie polskim odpowiadają zatem standardom europejskim. Nie jest bowiem możliwe świadczenie pracy przez pracownika bez ekwiwalentu w postaci wynagrodzenia wypłacanego przez pracodawcę.
5. Przypominamy, że nauczanie religii, poza wymiarem ewangelizacyjnym, ma także swój szczególny wymiar humanistyczny i kulturowy. Wprowadza bowiem w historię i kulturę, zarówno duchową, jak i materialną Polski i świata. Nie da się bowiem dobrze zrozumieć historii, kultury, literatury, czy sztuki bez znajomości chrześcijaństwa, w tym również tradycji biblijnej Starego i Nowego Testamentu.
6. Nauczanie religii ma także bardzo ważny aspekt wychowawczy. Dzieci i młodzież mają prawo do tego, aby na lekcji religii rozmawiać o swych problemach, dylematach, obawach i radościach. W praktyce uczący religii są osobami zaufania publicznego. Dlatego nie powinno się odbierać dzieciom i młodzieży okazji do rozmowy o wartościach chrześcijańskich w środowisku szkolnym, tym bardziej w tak ważnym dla nich czasie dorastania i kształtowania charakterów. Badania społeczne jasno wykazują, że formacja religijna wyraźnie przekłada się na jakość codziennego życia i pozytywne wybory człowieka. Szkoła „światopoglądowo neutralna” lub „świecka”, z której religię się wyklucza, przeciwna jest fundamentalnym zasadom wychowawczym. Taka szkoła w rzeczywistości zmienia się w szkołę ateistyczną i ateizującą.
7. Dziękujemy katechetom świeckim i duchownym za ich pełen poświęcenia trud nauczania religii, który jest służbą dla młodego pokolenia Polaków. Jesteśmy wdzięczni także władzom świeckim, które – szanując wolę obywateli – troszczą się o właściwą organizację nauczania religii w placówkach oświatowych.

Abp Stanisław Gądecki
Metropolita Poznański
Przewodniczący KEP

Bp Artur G. Miziński
Sekretarz Generalny KEP

Abp Marek Jędraszewski
Metropolita Łódzki
Zastępca Przewodniczącego KEP